

Rodzaj dokumentu	-	Indywidualna interpretacja
Sygnatura	-	WPOiE/III/AL/3110/6/267/2009
Data	-	19-05-2009 r.
Autor	-	Prezydent Miasta Szczecin
Temat	-	Opodatkowanie magazynu zbożowego składającego się z czterech silosów w posiadaniu przedsiębiorcy dla celów podatku od nieruchomości
Słowa kluczowe	-	Podatek od nieruchomości, budowla, obiekt budowlany

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późniejszymi zmianami) oraz upoważnienia Prezydenta Miasta X

stwierdzam:

stanowisko strony przedstawione we wniosku z dnia 17.02.2009 r. (data wpływu do tut. organu podatkowego) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego – **jest nieprawidłowe.**

U z a s a d n i e n i e

W dniu 17 lutego 2009 r. X Sp. z o.o. zwróciła się do tut. organu podatkowego w trybie art. 14a ustawy Ordynacja podatkowa z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w jej indywidualnej sprawie. W dniu 4 kwietnia 2009 r. (data wpływu) strona uzupełniła wniosek o zdjęcia i rysunki techniczne ilustrujące magazyn zbożowy będący przedmiotem niniejszej interpretacji oraz decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego o pozwoleniu na jego budowę z dnia 30.06.2008 r.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

X Sp. z o.o. realizuje budowę magazynu zbożowego o pojemności 21 904 m³, składającego się z czterech silosów, z których każdy o średnicy 18,14 m i łącznej powierzchni 1470 m².

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie:

1. *„Jak opodatkować podatkiem od nieruchomości wybudowany magazyn zbożowy, składający się z czterech silosów? Czy przedmiotowy magazyn zbożowy w myśl art. 1a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 1991 nr 9 poz. 31 ze zmianami) jest budynkiem, czy stanowi budowlę?*

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego:

W przedmiotowym wniosku podatnik wskazuje na przepis art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi „(...) budynek - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach”. Jednocześnie zaznacza, że wykładnia definicji „budynek” dla celów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, powinna być dokonywana z uwzględnieniem prawa budowlanego, powołując się na art. 3 pkt 2 ustawy Prawo budowlane, który wskazuje, że ilekroć w ustawie jest mowa o budynku – należy przez to rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale

związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach”. Zdaniem podatnika przedmiotowy magazyn zbożowy spełnia wszystkie trzy warunki wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1 uopiol, co determinuje uznanie go za „budynek” na gruncie prawa budowlanego, w konsekwencji również na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Potwierdzeniem stanowiska Spółki jest zaszerogowanie przedmiotowego magazynu zbożowego według Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych (Dz. U. z 1999 r. Nr 112, poz. 1316 ze zm.) do grupy obiektów stanowiących – budynki niemieszkalne oraz Klasyfikacji Środków Trwałych do grupy 1 czyli – Budynki i lokale, rodzaj 104.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny przedstawionego we wniosku stanu faktycznego jest nieprawidłowe.

Stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budynkiem jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach, zaś budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenia budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewniają możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Jak wynika z powyższych definicji ustawodawca określając znaczenie budynków i budowli odsyła wyłącznie do prawa budowlanego, nie zaś Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych czy Klasyfikacji Środków Trwałych, do której odwołuje się wnioskodawca. Aby więc uznać dany obiekt budowlany za budynek, to musi być on:

- 1) związany trwale z gruntem,
- 2) wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych,
- 3) posiadać fundamenty oraz dach.

Wszystkie ww. cechy muszą być spełnione łącznie. Brak choćby jednej z nich powoduje, że niemożliwe jest zakwalifikowanie danego obiektu jako budynku. Należy podkreślić, że posiadanie fundamentów nie przesądza jeszcze o trwałym związku obiektu z gruntem. Związek ten (trwały) występuje jedynie wtedy, gdy obiekt budowlany nie został wzniesiony jako tymczasowy, dla przemijającego celu.

Decyzją z dnia 06.06.2008 r. nr 823/08 znak: WUiAB.IV.RK.XXXX/XXX/08 X Sp. z o.o. uzyskała pozwolenie na budowę czterech silosów o konstrukcji stalowej do magazynowania produktów zbożowych - kategoria obiektu XIX. Natomiast decyzją Nr 161/2008 znak: I.I-MN-7111/148-3/08 z dnia 30.06.2008 r. Wojewoda Zachodniopomorski udzielił pozwolenia na budowę stalowych konstrukcji nośnych dla przenośnika łańcuchowego i podnośnika kubelkowego służące do transportu zboża pomiędzy statkiem, a projektowanymi silosami na terenie portu morskiego Szczecin - kategoria obiektu VIII.

Kategorie obiektów budowlanych zawarte zostały w załączniku do ustawy Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz.1118 ze zm.) i odpowiednio stanowią:

- kategoria VIII - inne **budowle**,
- kategoria XIX - **zbiorniki przemysłowe**, jak: **silosy**, elewatory, bunkry do magazynowania paliw i gazów oraz innych produktów chemicznych.

Załączone przez podatnika do pisma z dnia 30.04.2009 r. rysunki techniczne oraz zdjęcia stanowiące uzupełnienie do wniosku z dnia 30.04.2009 r. jednoznacznie obrazują, iż przedstawione na nich obiekty nie są budynkami lecz budowlami mającymi charakter „blaszanego zbiornika”. Zatem, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 uopiol każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury w rozumieniu przepisów prawa budowlanego jest budowlą. Jednocześnie należy wskazać, że w przykładowym wyliczeniu

budowli zawartym w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane ustawodawca wymienia **zbiorniki jako budowle**.

Należy równocześnie zauważyć, że Klasyfikacja Środków Trwałych nie może być podstawą do klasyfikowania określonych obiektów jako budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalach. Podkreślam, iż zgodnie z art. 217 Konstytucji akt prawny niższej rangi niż ustawa, jakim jest rozporządzenie Rady Ministrów z 30 grudnia 1999 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317), nie może stanowić podstawy do interpretacji przepisów innych ustaw, zwłaszcza w zakresie istnienia obowiązku podatkowego. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że pojęcia budowli i budynku występujące w KŚT jedynie pomocniczo mogą być wykorzystywane na potrzeby podatku od nieruchomości.

Odnosząc się do ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie oraz pytania zadanego przez podatnika należy stwierdzić, że dla celów podatku od nieruchomości przedmiotowy magazyn zbożowy składający się z czterech silosów należy zakwalifikować jako budowlę. Zatem, będzie on podlegał opodatkowaniu jako budowla wraz z wszystkimi jego elementami składowymi stanowiącymi całość techniczno-użytkową.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Szczecin. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Szczecin, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Otrzymuje:

- 1) a/a
- 2) adresat